

РЕШЕНИЕ

№ 25264

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2083** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 9009, район В. В., В. Т.-Е, [улица], чрез адв.А. Т., срещу Решение № Ж-28 от 10.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал.1, ал.5, във връзка с чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени задължителни указания, в 14-дневен срок от получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да издаде и предостави на В. И. З. становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Е. Север АД на Ф. 30kW, предвидена за изграждане в УПИ IX – 91, кв.63, [населено място], общ.П., обл.Т., съгласно чл.27, ал.5 от ЗЕВИ и чл.94, ал.1 от Наредба 6, съобразявайки се с мотивите на решението. В едноседмичен срок след извършените действия да предостави на КЕВР доказателства изпълнението им.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че КЕВР не е изпълнила задължението си за установяване на всички факти и обстоятелства от значение за случая, като е постановила решение при липса на ясни и съдържателни мотиви. Жалбоподателят моли за отмяна на процесното решение и присъждане на сторените в съдебното

производство разноси.

В съдебно заседание, жалбоподателят - „Електроразпределение Север“ АД, се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и претендира отмяната на оспорения административен акт и присъждането на сторените по делото разноси.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението по съображения подробно изложени в писмено становище. Претендира се отхвърлянето на жалбата като неоснователна и недоказана и присъждането на юрисконсултско възнаграждение, както се прави възражение за прекомереност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна – В. И. З., редовно призована не се представлява и не е взела становище по жалбата.

Заинтересованата страна – „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, редовно призована, се представлява от юрк. В., която в проведено заседание по делото изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 57 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-11В-00-31/15.09.2023 г., подадена от В. И. З. срещу „Електроразпределение Север“ АД, депозирана в КЕВР. Предмет на жалбата е отказ на „Електроразпределение Север“ АД да издаде становище за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на фотоволтаична централа /Ф./, с мощност 30kW, предвидена за изграждане в урегулиран поземлен имот (УПИ) IX-91, кв.63, находящ се в [населено място], общ.П., обл.Т..

На 12.06.2023 г. В. И. З. е подал Искане с вх.№ [ЕГН] в „Електроразпределение Север“ АД за проучване на условията за присъединяване на обект - Ф., със заявена мощност 30 kW, по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), която ще ползва преференциите по чл.31 и 32 от ЗЕВИ и отговаряща на изискванията на чл.27, ал. 5 от ЗЕВИ. Имотът е електрифициран с абонатен номер № [ЕГН], с предоставена мощност 50 kW. Процедурата е започнала по реда на действащия към тогава чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, който е идентичен на сегашната редакция на чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ.

На 25.07.2023 г. с писмо № 6526646 г-н З. е уведомен от страна на „Електроразпределение Север“ АД, че технически е възможно да се присъедини единствено посредством кабел към подстанция „П.“ 110/20 kV, собственост на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (ЕСО), но съгласно писмо № 6526646 на ЕСО към настоящия момент е надхвърлена мощността на планираните за подмяна силови трансформатори 40/50 MVA в подстанция „П.“ 110/20 kV, в резултат на което не е възможно да се извърши присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа в района.

В. З. е оспорил пред КЕВР отказа за присъединяване, като е заявил, че централата отговаря на чл. 24, ал. 1 и чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ и няма основателна причина за направения отказ.

Предвид обстоятелството, че жалбата е депозирана в КЕВР, на 17.07.2023 г. административния орган на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 е изпратил

същата по компетентност на „Електроразпределение Север“ АД за извършване на проверка по компетентност.

Становището на електроразпределителното дружество е постъпило в КЕВР на 15.09.2023 г. В него е посочено, че при извършване на проучването по заявеното от г-н З. Искане с вх.№ [ЕГН]/12.06.2023 г. е установено, че производителят е заявил изграждане на Ф. 30 kW за продажба с използването на преференциални цени. Уточнява се, че обект къща в [населено място], общ. П., общ. Т. като обект на клиент е присъединен към електроразпределителните мрежи на Е. Север с партида на електрическа енергия с абонатен № [ЕГН], за която г-н З. е поискал увеличение на мощността от 13 kW на 50 kW. Отчетено е, че обектът на клиента има трайно приблизително нулево потребление и същият се електрозахранва от трафопост с диспечерско наименование „П.С. С.“, към който има присъединени 2 броя фотоволтаични централи по 30 kW до обща присъединена мощност от 60 kW. След анализ на товаровия профил на трафопост „П.С. С.“ е установено, че средният товар на обекти на клиенти е 20 kW. При извършване на проучването е бил направен анализ на захранващия района въздушен електропровод 20 kV с диспечерско наименование „И.“ от подстанция „П.“ 110/20 kV.

На основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-18 от 05.01.2024 г. На 10.01.2024 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е прието оспореното решение № Ж-28/10.01.2024 г. – предмет на настоящото производство. Със същото, на основание чл. 22, ал.1, ал.5, ал.7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, са дадени задължителни указания, в 14-дневен срок от получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да издаде и предостави на В. И. З. становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД на Ф. 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ IX-91, кв. 63, [населено място], общ. П., обл.Т., съгласно чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ и чл. 94, ал. 1 от Наредба № 6, съобразявайки се с мотивите на решението. В едноседмичен срок след извършените действия да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Решение № Ж-28/10.01.2024 г. е връчено на жалбоподателя на 17.01.2024 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена на 30.01.2024 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. Дружество „Електроразпределение Север“ АД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт, с който се засягат интересите му. С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-551/28.06.2023 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 147 от Наредба

№ 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Спазено е изискването на чл. 13, ал.3, т. 1 от ЗЕ, в редакцията, относима към момента на приемане на решението (ДВ, бр.9/2022 г.).

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и Устройствения правилник на КЕВР, като видно от нормата на чл. 147 от Наредбата Комисията следва да се произнесе по постъпила жалба с изричен акт. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР може да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушение на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – назначена е работна група, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. В тази връзка възраженията за немотивираност на акта, посочени в жалбата са неоснователни.

Неоснователни са твърденията за незаконосъобразност, поради неправилно приложение на материалния закон и немотивираност на оспореното решение, както и допуснати при издаването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в неустановяване на всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 26 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) предвижда, че лицата, които желаят да присъединят енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. Операторът на съответната електрическа мрежа извършва проучване и издава становище за условията и начина за присъединяване при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. Становището за присъединяване включва всички технически изисквания за осигуряване присъединяването на енергийния обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници и прогнозна цена за присъединяването.

За присъединяване на фотоволтаична централа са приложими общите принципи, които операторите на мрежи следва да съобразяват при определяне на условията за присъединяване на производители, посочени в чл. 116, ал. 2 от ЗЕ - определянето на

технически възможното място на присъединяване се извършва при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. В съответствие с чл. 116 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като съгласно ал. 3 операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването.

Съгласно чл. 116, ал. 7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с наредба, приета от комисията - Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Съгласно чл. 8, ал.1 от Наредба № 6 Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 ЗЕ; 2. предоставената информация в искането по чл. 4, включително за географското (териториалното) разположение на обекта; 3. резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа; 4. оптималната схема за присъединяване.

В случая, „Електроразпределение Север“ АД е отказало присъединяване към електроразпределителната мрежа на обект нова фотоволтаична централа, с мощност 30kW, предвидена за изграждане в урегулиран поземлен имот (УПИ) IX-91, кв.63, находящ се в [населено място], общ.П., обл.Т. с аргумент, че видно от писмо на Е. АД към настоящия момент е надхвърлена мощността на плануваните за подмяна силови трансформатори 40/50 MVA в подстанция „П.“110/20 kV.Посочено е, че поради високата концентрация на генериращи мощности и ниското потребление от обекти на клиенти, произведената електроенергия от заявената Ф. ще бъде генерирана/присъединена към електроразпределителна мрежа средно напрежение(СрН) в посока подстанция „П.“110/20 kV.

Съдът счита твърдението на електроразпределителното дружество, че е установена необходимост за присъединяване на обекта към мрежа средно напрежение, за необосновано и недоказано. Обектът, за който се иска присъединяване към електроразпределителната мрежа е с мощност от 30kW и е предвидено да бъде изграден в имот, находящ се в урбанизирана територия - УПИ IX-91, кв.63, находящ се в [населено място], общ.П., обл.Т..

Отказът за присъединяване на централи до 30kW вкл. в урбанизираните територии в имоти с присъединени сгради е уреден в чл.90, ал.1 от Наредба №6, според който операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне като съгласно чл. 90, ал. 2 от Наредба № 6, разпоредбата по ал. 1 не се прилага за обектите по чл. 27, ал. 5 ЗЕВИ. В разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ е определено, че мястото на присъединяване на енергийните обекти по чл. 6, ал. 1, т. 1 съвпада с мястото, където е монтирано

средството за търговско измерване на потребяваната електрическа енергия, в случаите, когато инсталираната мощност не надвишава предоставената мощност за присъединяване на сградата като обект на потребител. Съгласно чл. 94, ал. 1 от Наредба № 6, мястото на присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници съвпада с мястото, на което е монтирано средството за търговско измерване на потребяваната в имота електрическа енергия, само в случаите, когато инсталираната генерираща мощност не надвишава предоставената мощност за присъединяване на сградата като обект на клиент.

В настоящия случай е установено по безспорен начин, че заявената централа попада в обхвата на чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ и съответно се прилага чл. 94, ал. 1 от Наредба № 6. От Договор за присъединяване на обект на клиент № ПУПРОК-11321-ДПРОК-0061 от 10.01.2023 г., мястото на монтаж на средството за търговско измерване е стълб № 27 от въздушна мрежа ниско напрежение (НН) към трафопост „П. С.“ С.“.

Предвид горепосоченото, съдът е съгласен с извода на КЕВР, че издавайки отказ за присъединяване, „Електроразпределение Север“ АД не се е съобразило с нормите на чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6, чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ и чл. 94, ал. 1 от Наредба № 6 и правилно административния орган е дал задължителни указания за изпълнение. Е. дружество е следвало да определи условия за присъединяване на страна ниско напрежение с място на присъединяване - мястото, на което е монтирано средството за търговско измерване на потребяваната в имота електрическа енергия- в случая стълб № 27 от въздушна мрежа НН към трафопост „П. С. С.“.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.3 и ал.4 от АПК, ответникът и заинтересованата страна по делото имат право на сторените в производството съдебни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 57-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], чрез адв.А. Т., срещу Решение № Ж-28 от 10.01.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА "Е. Север" - АД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

ОСЪЖДА "Електроразпределение Север" АД с ЕИК[ЕИК], да заплати на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД,[ЕИК], представлявано от А. Ц. – изпълнителен директор, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.